

۲۰۱۹/۰۸/۰۵

سید حامد فارانی

افسوس بعدی یا داروی پس از مرگ

صلح یک اصل جهانی است که همه انسان ها در روی زمین به آن نیاز و باور دارند و برای آن تلاش می کنند صلح وقتی ممکن است که هر دو طرف به آن اعتقاد داشته باشند و خواهان صلح باشند یعنی که طرف های درگیر در جنگ از ادامه جنگ و کشتار و برای پایان دادن جنگ به صلح اقدام کنند .

اما امیدم بر مسئله صلح کشور خود ما افغانستان که یک جریان ناممکن شده است که بیشتر به یک بازی شباهت دارد که از طرف کشور های غربی با دست پروردگان اش (کشور های در منطقه) که نمی خواهند در این منطقه و بخصوص افغانستان صلح واقعی برقرار شود . آنها برخلاف صلح ، آتش نفاق و بی ثباتی را دامن میزنند تا صلح بارور نشود.

چون پروسه ای که با نام صلح براه انداخته شده است بیشتر بروسه ای است که میخوانند مردم افغانستان را سرگرم کرده از حقایق دور سازند بدلیلی که کشور های غرب می دانند که حمایت کننده اصلی تروریسم کشور منطقه در اطراف منطقه است نه افغانستان .

پس این چه صلح است که یک روز مبارزه با تروریسم و مواد مخدره و روز دیگر دم از صلح میزنند آیا بنظر تان باعقل جور میآید . چراکه مبارزه با این دو پدیده سبب شد که این دو پدیده بیشتر رونق پیداکنند. یعنی مبارزه آنها نتیجه معکوس داشته است چیزیکه در خفاء میخواستند آن شده است ؟

همه مردم جهان و خصوصا مردم افغانستان این را می دانند که فقط می خواهند مردم افغانستان را سرگرم کنند کشور های منطقه و بیشتر کشور های قدرت های جهانی که متاسفانه از زمان های بسیار دور در تاریخ در نقاط مختلف جهان و حالا در این منطقه شاهد هستیم و پروسه ادامه دار را براه انداخته اند که سر نخ بدست خود آنهاست یعنی کلید صلح دست کشورهای غربی و کشور های مزدور منطقه است .

در طول تاریخ می خواهند مردم این سرزمین را باهر دسیسه و بازی که باشد می خواهند که زیر سلطه خود بگیرند اما خوشبختانه مردم افغانستان می فهمند و درک می کنند. که این آرزو را مثل امپراطوری های بی شمار بگور خواهند برد.

اما حکومت دست و پا بسته کنونی که در محاصره توطئه غرب و مزدوران پاکستانی و ایرانی آنها سخت در محاصره قرار گرفته است بخاطریکه دولت کنونی با صراحت خط دوست دشمن را نسبت به دولت های گذشته مشخص نموده است از نیرو خارجش دشمنان کشور گردیده است.

در چنین لحظه حساس اگر تمام نیروهای ملی شامل دولت و خارج از دولت دست بدست هم ندهند فاجعه بزرگ را رقم خواهیم زد که علاج آن ناممکن خواهد بود.

اما بقول معروف در نومییدی بسی امید است پایان شب سیاه سپید است امید آن روز که ان شاء الله برا رسد و ملت افغانستان باز ازین غایله سربلند بدر آید . تحقق این آرزو وقت میسر می شود که نیروهای ملی جامعه توانایی درک قضایا را وقت کنند که صورت آن می رود . افسوس بعدی داروی پس از مرگ است..

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آن لاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ: maqalat@afghan-german.de

پاډونه: د لیکنيزې بڼې پاډوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولۍ